

PUCHAĆ (2) *vb impf*

a jasne.

inf puchać (1). ◇ *praes 1 sg* pucham (1). ◇ [*praet 3 sg m* puchął. ◇ *part praes act* puchając.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Dmuchać, chuchać* (1) : Afflo, Ad aliquid spiro. – Dme, przidimam, Chucham, Pucham. *Calep* 40a.

[*puchać na kogo*: Item żłób, w który [Chrystus] był włożon, a wół i osioł nań puchał *GorPeregr* 21.]

2. *Wypuszczać z siebie, ziać; anhelare, halare, halitare, prospirare, reddere Cn [czym]* (1) : Przecię tam fyn Iowifzow tak go długo duśli/ Aż fię Casus ifkrámi/ krwią y śwędem krtuśli. [...] Przeštał zaráz y dychać/ y piekielnym puchać Zapálem: czarne dymy przeštály go słuchać. *KlonWor* 24.

[*puchać z czego*: ponieważ że on scort [tj. prostytutka] iest tak zarázony, że iáko wielkim iádem z gęby, y zspodniéy smrodliwéy iámy, pucháiąc, y pędent zrání, y duchy w niém zarázi y krów wszytkę tak zepsuie, że oto wzgniłość obróconá poćiecze *OczkoPrzymiot* 341.]

Synonimy: 1. *chuchać, dmuchać, przydymać*; 2. *buchać, ziać*.

Formacje współrdzenne: *napuchać, napuchać się, opuchać, spuchać, zapuchać; puchnąć, napuchnąć, opuchnąć, popuchnąć, spuchnąć, wspuchnąć, zapuchnąć, puchnieć*.

Cf [**PUCHAJĄCY**], PUCHANIE